

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 8.

Ændringsforslag nr. 9 *forkastedes* med 134 stemmer mod 2; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10 *forkastedes* med 134 stemmer mod 2; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 11 *forkastedes* med 133 stemmer mod 2; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 10.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Sigsgaard: Jeg tror, de fleste vil forstå, at efter at tinget meget massivt har forkastet forslaget om større åbenhed omkring arbejdet i skolekommissioner og skolenævn og større indflydelse for eleverne, er det i hvert fald udelukket, at VS' medlemmer kan stemme for dette lovforslag, som ikke betegner noget særligt fremskridt.

Man kan diskutere længe frem og tilbage, om det overhovedet er et fremskridt eller et tilbageskridt. Der er fremskridt i det, men der er også ting, som ikke er gennemført, og som afgjort burde have været gennemført, og derfor kan det være svært at finde ud af, hvordan man egentlig skal stemme. Vi har altså skønnet, at fremskridt og tilbageskridt og mangler osv. nogenlunde ophæver hinanden. Der sker ikke forfærdelig store sager ved at gennemføre dette lovforslag; der burde være sket store sager. Vi undlader at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 142 stemmer; 2

medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Kaj Andresen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende skatterådene).

(Lovforslaget (nr. 122) findes i tillæg A. sp. 2305, fremsættelsen i tidenden sp. 2965).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Lund: Med sit forslag om ændring af ligningsloven søger finansministeren bemyndigelse til en nyinddeling af landet i skattekredse, fastsættelse af skatterådernes medlemstal og de praktiske spørgsmål om udnævnelse af skatterådsmedlemmer.

Landets inddeling i skatteråds kredse, som vi kender den i dag, beror på lovgivningen fra 1903, og det siger sig selv, at tiden er løbet fra denne inddeling. Da man i 1903 foretog skatterådsinddelingen, regnede man med et befolkningsunderlag på 30.000, men ifølge det foreliggende forslag mener finansministeren, at ca. 60.000 indbyggere i hver skattekreds vil være rimeligt. Det vil sige, at hvor man i dag har 87 skatteråd, kommer man nu ned på ca. 65. I dag er det sådan, at skatterådene består af 3 medlemmer, undtagelsesvis af 4, men efter forslaget vil der blive 5 medlemmer, dog i de helt store skattekredse, d. v. s. dér, hvor man er oppe på 100.000 indbyggere eller derover, vil medlemstallet blive 7. De store skattekredse fremkommer jo ved, at ingen kommune må opdeles i flere skattekredse.

Aldersgrænsebestemmelserne for udnævnelse af skatterådsmedlemmer er efter mit partis mening meget fornuftige, og vi kan også tiltræde overgangsbestemmelserne og ikrafttrædelsesdatoen.

Vi regner imidlertid med en kort udvalgsbehandling. I min gruppe er der flere, som er interesseret i den nye skatterådsinddeling. Man er vidende om, at finansministeren har haft et udvalg nedsat, der har afgi-

[Hans Lund.]

vet indstilling om, hvordan skattekredsene skal være, men da dets forslag ikke er vedlagt lovforslaget, mener man, at der er grund til i et udvalg at se nærmere på denne inddeling.

Et andet spørgsmål er rejst, nemlig med hensyn til skatterådenes sekretariater. Man har hidtil mange steder haft overenskomst med det kommunale skattevæsen, og det er vist en ordning, der har virket meget tilfredsstillende, men spørgsmålet er, om disse overenskomster vil blive genoptaget efter 1. april. Samtlige overenskomster er opsagt. Der kan også rejses det spørgsmål, om man kan styrke skatterådenes position ved, at skatterådene får selvstændigt sekretariat eller får samarbejde med et andet statsligt kontor. Der er jo visse muligheder i øjeblikket ved den omlægning, der foregår.

Det er vel også sådan, at de skatteliggende myndigheder landet over i spænding afventer skatteadministrationens opbygning. Jeg er klar over, at mange mennesker har personlig interesse deri, men spændingen må vel nok siges at være størst med hensyn til fordelingen af arbejdsopgaver, beføjelser og måske navnlig kompetence. Man kan ikke sige andet, end at faren for overadministration er nærliggende, hvis man ikke finder frem til den rigtige arbejdsdeling de forskellige instanser imellem. Og ingen er eller kan være interesseret i dobbeltadministration; den er for det første kostbar for samfundet, og dernæst bærer den i sig kimen til ineffektivitet og måske også manglende ansvar.

Det, vi alle sammen må være interesseret i, er at skabe en effektiv og ensartet administration, der garanterer skatteyderne en retfærdig og efter lovgivningen også rimelig behandling.

Det er min opfattelse, at skatterådene gennem årene har været med til at skabe det gnidningsløse samarbejde, der faktisk er borger og skattevæsen imellem. Borgerne har altid let adgang til at komme i forbindelse med skatterådene eller det enkelte

skatterådsmedlem, og spørgsmålet er, om ikke såvel de kommunale ligningsmyndigheder som den øverste skatteadministration i mange tilfælde har været lykkelige over, at de havde skatterådene som stødpude.

Jeg vil gerne til slut komme med et lille hjertesuk. Jeg er klar over, at mange medlemmer tror, det at være skatterådsmedlem er et vældig godt politisk ben til 16.000 kr. om året. Jeg har også i forbindelse med den omtale, det foreliggende lovforslag har været genstand for i pressen, set, at der er tale om et politisk ben. Jeg vil blot her sige, at det er et utrolig stort og godt arbejde, skatterådsmedlemmerne igennem årene har udført, et arbejde, som både er omfattende, tidkrævende og i mange tilfælde også ubehageligt. Jeg misunder i hvert fald ikke skatterådsmedlemmerne deres 16.000 kr., desuden mener jeg, at det, man forstår ved et ben, er en god betaling for lidt eller intet arbejde, og det er der i hvert fald ikke tale om med hensyn til skatterådene. Jeg tror da, at finansministeren vil være glad for her fra talerstolen at få lejlighed til at give skatterådenes medlemmer et lille klap på skulderen, og jeg tror også, at hvis finansministeren havde troet, det kun var et spørgsmål om at dele nogle af statens penge ud i honorarer, ville han ikke have fremsat det foreliggende lovforslag.

Poul Nielsen: Vi møder her på ny et lovforslag, som er en direkte følge af den nye kommune- og amtsinddeling. Lovforslaget giver finansministeren bemyndigelse til at foretage en nyinddeling af landet i skattekrede, og man sigter imod, at antallet af skattekrede skal nedsættes fra 87 til omkring 65.

Fra mit partis side kan vi tilslutte os dette, men jeg vil gerne sige, at vi forventer, at det oplæg, der nu vil komme med hensyn til de geografiske grænser for de nye skattekrede, formentlig vil give anledning til en hel del diskussion; faktisk er denne diskussion allerede begyndt skatterådsmedlemmerne imellem. Jeg kunne godt tænke

[Poul Nielsen.]

mig at foreslå — nu var den socialdemokratiske ordfører jo lige inde på det — at man drøftede skattekredsinddelingens geografiske grænser i et udvalg. Man kan næppe blive enig i udvalget, men jeg kunne tænke mig at rejse det spørgsmål, om man ikke med hensyn til skattekredsinddelingen kunne gøre på samme måde, som man gør med hensyn til skyldråds- og vurderingskredsene, at man indhentede udtalelser fra de enkelte kredse, uden at ministeren behøvede at være forpligtet i den anledning; jeg tror, at det ville være hensigtsmæssigt, og at det ville standse en masse diskussion.

Formålet med de færre kredse er for det første at få gennemført en mere rationel tilrettelæggelse af skatterådene arbejde — og vi må absolut hilse det med tilfredshed, hvis det kan lykkes — og for det andet at få gennemført en bedre kontrol med indkomst- og formueansættelserne, og det sidste må vi også håbe bliver tilfældet. Jeg vil dog gerne sige, at jeg hører ikke til dem, der kritiserer de nuværende skatteråds arbejde så stærkt, som man gør det fra nogle sider. Jeg kan godt herfra — jeg er nemlig ikke skatterådsmedlem — give et klap på skulderen til skatterådsmedlemmerne, sådan som den socialdemokratiske ordfører var inde på det for; han er jo selv skatterådsmedlem, men jeg vil gerne som kommunalrådsmedlem gøre det. Jeg anerkender, at der er gjort et godt og dygtigt arbejde af skatterådene.

Lovforslaget indebærer, som det allerede er nævnt, at antallet af skatterådsmedlemmer ikke vil blive formindsket, selv om der bliver færre kredse, men at antallet udvides i de enkelte kredse fra 3 til 5, og at der gives den særlige regel for områder, hvor der er over 100.000 indbyggere, at man dér kan gå op til 7 skatterådsmedlemmer. Der er heller ingen tvivl om, at der bliver rigeligt med arbejde til skatterådsmedlemmerne fremover, selv om der i de nye storkommuner vil blive opbygget en skatteadministration i hver enkelt kommune, hvor man får folk, der har en særlig uddannelse i ligningsarbejdet, og det jo nok vil bevirke, at skatterådene fremtidige arbejde får en lidt anden karakter.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbe-

fale det foreliggende lovforslag til hurtig gennemførelse.

Jens Foged: Da de to tidligere ordførere har fremsat de almene bemærkninger, skal jeg nøjes med at sige, at vi i det store og hele kan tiltræde lovforslaget, men dog gerne vil se på det i et udvalg. For vel er det rigtigt, at vi nu går over til meget større skattekrede med helt op til 60.000 indbyggere, men efter det kendskab, jeg har til, hvordan kredsene så vil blive inddelt, og den udstrækning, de vil få, har jeg mine betænkeligheder ved, om udstrækningen i de nordjyske og vestjyske egne ikke vil blive så stor, at man også skulle tage noget hensyn til arealfordelingen; måske skulle man flytte nogle borgere over i en anden skattekreds — jeg tænker i den forbindelse på, at Avlum-Hodsager kommune jo ligger i umiddelbar nær tilknytning til Holstebroområdet, men indbyggerne har meget langt ned til Skjern- og Brandeområdet, og alligevel er de lagt sammen med dette i den foreløbige skitse. Der er kun en halv snes km ind til Holstebro, mens der er fra 50 til 75 km til nogle af de andre egne. Jeg vil finde det rimeligt, at man, selv om man fik en lidt skæv fordeling med hensyn til indbyggerantal, alligevel tog et fornødent hensyn til delingen rent landsdelsmæssigt. Jeg håber, at finansministeren vil være åben for en diskussion af den art.

Bestemmelsen om en aldersgrænse for skatterådsmedlemmerne kan vi tiltræde, men jeg vil dog gøre en bemærkning i forbindelse med det allersidste punktum i lovforslaget, hvor det siges, at en person, der fylder 68 år i tidsrummet mellem 1. januar og 31. marts 1970, vil kunne beskikkes. Jeg finder sådan set ikke, der er nogen rimelig begrundelse for, at man så ikke skulle kunne sige, at når man tager nogle med, må man vel kunne diskutere dem alle. Der skal nok blive lidt vanskeligheder med placeringen af personer, og jeg må indrømme, at jeg villé finde det betimeligt, at selv folk i en forholdsvis høj aldersklasse skulle kunne få en forlængelsesperiode på 3 år. Ministeren skal jo lave 2 lister: én over dem, der får en forlængelsesperiode på 3 år, og én over dem, der får en udnævnelsesperiode på 6 år, for at få rytmen med halvdelen, der går af hvert

[Jens Foged.]

tredje år. Jeg kunne derfor tænke mig, at vi så en lille smule på disse forhold, således at forlængelsesperioden på 3 år godt kunne benyttes, hvor der sidder veltjente skatterådsmedlemmer, der endnu er fuldt ud dygtige til arbejdet og netop er inde i det gamle system og derfor kan være med til overgangen på en frugtbar måde; jeg kunne tænke mig, at man ikke var alt for snæver i bedømmelsen dér.

Jeg kan tilslutte mig hr. Hans Lunds udtalelse om, at skatterådene udfører et dygtigt arbejde, og jeg forstod på hr. Hans Lund, at han anmodede finansministeren om at give dem et skulderklap. Nu har der altså været et kommunalrådsmedlem oppe og givet dem et skulderklap; må jeg som menig skatteyder sige, at jeg synes sådan set, at det er ganske i sin orden. Jeg håber, at skatterådsformand hr. Hans Lund dermed er tilfredsstillet.

Niels Helveg Petersen: De principper, der her skal tages stilling til fra folketingets side, er jo forholdsvis enkle: en nedskæring af antallet af skatterådskredse og til gengæld en vis forøgelse af antallet af medlemmer i de enkelte kredse.

De principper, der her er lagt til grund, finder jeg rimelige; der ville ikke være nogen saglig begrundelse for en samlet nedskæring af antallet af skatterådsmedlemmer. Skatterådene har et stort arbejde som påpeget, de har udført et godt arbejde og bør have mulighed for at kunne blive ved dermed, og derfor er antallet 5 i de fleste, i de typiske, tilfælde det rigtige antal. Derudover er der mulighed for at gå højere op, hvilket jeg tror er rigtigt.

Selve principperne er således enkle nok, men det store og vanskelige i denne lovgivning ligger jo et helt andet sted, nemlig i detaljen, i den tilpasning, der skal ske i de enkelte nye og større kredse, og det er et tilpasningsarbejde, som vel kan blive nok så vanskeligt. Men det foreliggende lovforslag giver overgangsbestemmelser, der skulle gøre det muligt at foretage en meget lempelig tilpasning over for personer i det bestående system i overgangsperioden, og jeg tror, det er nødvendigt og godt, at det sker på den måde. Jeg tror, det vil kunne skabe tryghed omkring overgangsordnin-

gen, at der gives finansministeren ret vidtgående muligheder for at tage hensyn til de lokale forhold.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Ømann: Dette er jo et haste- og næsten et nødforslag, som skal fremkalde en eller anden ikke uvæsentlig omordning i løbet af små 2 måneder. Jeg skal derfor, selv om der nok kunne være behov for det, afholde mig fra at åbne en almindelig debat om skatteadministrationens struktur.

En udvidelse af medlemsantallet i skatterådene er jo ganske naturlig set ud fra det større befolkningsunderlag, men den er også begrundet med en forventet øget effektivitet og kapacitet, og det tror jeg nu ikke man skal vente sig for meget af. Jeg tror, det er vigtigt, som også den første ordfører her i debatten betonedede, at understrege, at hovedsagen i dette spørgsmål er en øget sekretariatsbistand til skatterådene.

Det er jo en meget vidtgående bemyndigelse, der gives finansministeren; den er så vidtgående, at det bliver nødvendigt at drøfte ordningen nærmere i et udvalg, også fordi lokale hensyn, som man har hørt det her, gør sig gældende. Det er dog ikke sådan, så vidt jeg har forstået, at finansministeren hidtil har været fuldstændig frit stillet med hensyn til, hvilke personer der skulle beskikkes til disse skatteråd. Den politiske mandatfordeling har vel været hovedhensynet, men herudover har man jo haft hensynet til en alsidig erhvervsrepræsentation, og det har traditionelt mange gange ført til, at der f. eks. er 2 landbrugsrepræsentanter, 1 repræsentant for industri og handel og 1 lønmodtagerrepræsentant i et skatteråd. Men det skift, der er sket i befolkningssammensætningen, må nu føre til, at man drøfter andre hovedhensyn ved disse beskikkelser; 80 pct. af de erhvervsaktive er vel lønmodtagere, og man må altså under rubrikken erhvervsrepræsentanter så sandelig også tage lønmodtagerne ind.

Det kan godt være, at man skulle fastlægge lidt snævrere rammer for den bemyndigelse, der gives finansministeren. Jeg kan kun udstøde et hjertesuk i anledning af, at selv om hovedhensynet er politisk, har mit parti siger og skriver 2 skatterådsmedlemmer, til trods for at en mandatudregning

[Ømann.]

skulle give ca. 15. Det viser altså, at udvekslingen af medlemmer i skatterådene er en ret træg affære, og der ligger ikke i dette suk noget angreb på denne eller hin finansminister.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for den venlige behandling af dette lovforslag og fremhæve, at det af hensyn til kommunalreformens ikrafttræden den 1. april 1970 er vigtigt, at folketinget får vedtaget dette lovforslag i god tid inden 1. april.

Jeg forstod på ordførerne, at tanken var, at der skulle nedsættes et udvalg, som skulle se nærmere på skattekredsinddelingen, således som den er påtænkt fra finansministeriets side. Nu vil jeg gerne sige, at enhver naturligvis kan forstå, at bemyndigelsen får et lidt mindre selvstændigt indhold, hvis det forinden skal drøftes og godkendes i et folketingsudvalg, hvordan den skal anvendes i de enkelte tilfælde. Men vi skal naturligvis være forsigtige med disse bemyndigelser, og jeg er derfor også rede til at komme med mine foreløbige tanker til det pågældende udvalg og drøfte dem dér. Men når man vælger bemyndigelsesvejen, er det vel også, fordi man måske har en vis tvivl, som jeg forstod hr. Poul Nielsen havde det, med hensyn til, hvorvidt et udvalg virkelig skulle kunne blive enig om hele inddelingen, således at det må anses for nødvendigt at have én, der er bemyndiget til at træffe en afgørelse, hvis uenighed opstår. Sådan forstår jeg i hvert fald et bemyndigelsesforslag, og den afgørelse, der så skal træffes, må naturligvis træffes under fuldt parlamentarisk ansvar over for det høje folketing.

Jeg er enig med hr. Hans Lund og Hr. Ømann i, at sekretariatsordningerne har en overordentlig stor betydning, og vil meget gerne i folketingsudvalget drøfte principperne for sekretariatsordninger: i hvilke tilfælde skatterådene får et selvstændigt sekretariat knyttet eventuelt til amtsskatteinspektoratet, og i hvilke tilfælde man vælger at knytte det til et lokalt kommunalt skattevæsen.

Også jeg vil meget gerne deltage i rosen til de nuværende skatterådsmedlemmer,

som igennem en årrække har udført et overordentlig stort stykke arbejde for en beskedent pris. Jeg vil gerne sige her, at denne ros ikke er tænkt som en forløber for en forhøjelse af prisen for arbejdet; det tror jeg ikke den er fra nogens side, heller ikke fra hr. Hans Lunds side. Men der er gjort et godt stykke arbejde for at skaffe en så vidt muligt ensartet ligning fra kommune til kommune ude omkring i landet og for at få fortolket skattereglerne i overensstemmelse med de fortolkningsbidrag, som udarbejdes af skattedepartementet og af ligningsdirektoratet.

Jeg er helt enig med hr. Hans Lund i, at dette ikke er et æresben. Jeg kan huske, at da jeg var ung tjenestemand, havde jeg en overordnet, som fik tilbudt et hverv, og så spurgte han: er det et æresben, eller er det et pukleben? Jeg tror, man kan sige om skatterådsmedlemmerne, at det er pukleben, de har. Der skal leveres et godt stykke arbejde, uden at i hvert fald lønnen derfor er særlig voldsom i forhold til arbejdet.

Hr. Poul Nielsen var inde på problemet om at sende skitsen til inddelingen ud til de enkelte kredse. Jeg tror, jeg af hensyn til tidsfaktoren må advare mod, at den skulle til lokal diskussion rundt omkring.

Hr. Jens Fogeds betragtninger vedrørende arealfordelingen er jeg naturligvis villig til at drøfte i et folketingsudvalg.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi nu får en aldersgrænse ind i denne lovgivning. Det har nu været fast praksis i alle de år, hvor finansministeren har udnævnt skatterådsmedlemmer, at man ikke beskikkede nogen, der var fyldt 68 år. Det har været aldeles fast praksis, og da loven nu skulle ændres, var det et spørgsmål, om man, når man nu aldrig havde fraveget denne praksis, ikke lige så godt kunne gøre det til en lovbestemmelse; i hvert fald for den minister, der skal beskikke, er det et godt holdepunkt at have, at han kan sige: ja men det må jeg ikke efter loven. Hvis der derimod ikke står noget om det i loven, kan han blive udsat for et ret stærkt pres ved, at det siges: hvorfor dog ikke tage den pæne mand, herregud, han er først lige fyldt 68 år, tag ham dog nu, du vil gøre ham en vældig tjeneste, ja, du vil slå ham ned og slå ham ud, hvis du ikke gør det — og så er det altid sværere.

[Finansministeren.]

Det er rart for en minister, der skal beskikke, at han har ganske faste kriterier for, hvem han må beskikke, og hvornår han kan beskikke.

Jeg er fuldstændig klar over, at socialistisk folkeparti er underrepræsenteret i de nuværende skatteråd, men jo hurtigere denne lov bliver gennemført, desto hurtigere vil vi være i stand til at afbøde det savn, som hr. Ømann gav udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

(Lovforslaget (nr. 106) findes i tillæg A. sp. 1953, fremsættelsen i tidenden sp. 2415).

Første næstformand (Kaj Andresen): Sammen med denne sag foretages de under punkterne 4-6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om for sorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede. (Vedrørende forsorgens administration m. v.).

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 1917, fremsættelsen i tidenden sp. 2415).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om revalidering. (Vedrørende den centrale administration m. v.).

(Lovforslaget (nr. 108) findes i tillæg A. sp. 1999, fremsættelsen i tidenden sp. 2415).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Vedrørende den lokale og centrale administration).

(Lovforslaget (nr. 109) findes i tillæg A. sp. 1935, fremsættelsen i tidende sp. 2415).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Niels Mørk: Med disse lovforslag ønsker regeringen folketingets godkendelse til gennemførelse af en administrationsreform eller rettere en skitse til en administrationsreform, som vil betyde en gennemgribende omkalfatring af et system, der har hævd gennem mere end 100 år.

Det, man ønsker, er byggetilladelsen til et meget omfangsrigt offentligt administrationsapparat, men desværre indeholder lovforslaget ikke oplysninger om, hvad projektet skal indeholde, hvad projektet vil koste at realisere og senere at drive, og endelig hvorledes projektet skal finansieres.

Lovforslagene fremtræder da også i realiteten som en bemyndigelseslovgivning, der skal give ministeren udstrakt bemyndigelse til i løbet af en kortere eller længere år-række at overlade staten, amterne og primærkommunerne administrationen af hele det sociale trykkesystem, og det uden at nogen på nuværende tidspunkt er i stand til at forudsige, om der ved de senere behandlinger af forslagene vedrørende reformens sociale indhold skulle vise sig andre mere hensigtsmæssige og måske også billigere måder at gennemføre administrationen på.

Jeg nævnede før det utilfredsstillende i, at lovforslagene ikke er ledsaget af oplysninger om, hvad det vil koste at realisere denne plan. Det ville dog ellers være meget afgørende ved vurderingen at vide, hvad den meradministration, som lovgivningen formentlig vil medføre, vil koste borgerne. Bliver der tale om så store merudgifter, at det vil få indvirkning på ydelsernes størrelse? Hvor meget vil det påvirke kommune- og amtsskatterne i opadgående retning? Disse skatter er som bekendt proportionale i modsætning til statsskatterne og rammer derfor de jævne indtægter hårdest.

Der foreslås oprettet en centralstyrelse bestående af en socialstyrelse, en sikrings-